

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 40. Dies altera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

pati coegeris, cui hæc tenebrarum natio nocere non poterat? Cum deinde S. Pauli textus ulterius examinarentur, quamvis convenisset, de duobus principiis ex ratione disputare, inter adstantes fremitus exortus; omnes simul loqui cœpere; tunc Fortunato excidit dicere; Verbum Dei in natione tenebrarum fuisse alligatum; omnibus ad hanc propositionem exhorrentibus, discessum est.

Sæculum IV.
A. C. 392.

§. XL.

Dies altera.

Altera die redierunt ad colloquium.

Inter ambos disputantes convenit; Deum auctorem mali esse non posse. S. Augustinus liberi arbitrii necessitatem ex eo demonstrabat, quod sublata libertate, nec pœna homini juste infligenda, nec bene merita intelligi possent. Ad hoc Fortunatus respondit: *Si Deus peccandi licentiam daret, quam vos liberum arbitrium appellatis, etiam in peccatum meum consentiret, & hujus peccati auctor esset, si vero nesciat, an bonus, vel malus futurus sim, imprudenter ageret, dum me sua sanctitate indignum produceret. Invidi peccamus, potestate contraria, & inimica coacti; alias, si soli animæ, in corpore positæ, Deus, sicut vos dicitis, liberum arbitrium concessit, non illa peccato se subjeceret;* S. Augustinus respondit;

n. 20.

n. 21.

Rrr a *quam*

Sæculum IV. quamvis omnia, quæcunque fecisset Deus,
 A. C. 392. essent bona, tamen impossibile esse, ut

æque bona sint, ac ipse Deus; quis enim æquus rerum æstimator, ac prudens dicere posset, creaturam esse Creatori æqualem? Deinde Apostoli verbis infert; omnium malorum radicem esse concupiscentiam; & de conficta natione tenebrarum loquens, ait: *Si ea sola peccat, ea sola puniatur, non vero innocens anima! nam si anima ad malum faciendum cogitur, an non sanæ rationi adversatur, ut natio tenebrarum peccet, & ego punior? aut ipsa peccet, & mihi alieni peccati venia concedatur?*

Gal. 5. 17.

Rom. 7. 23.
 &c.

Fortunatus textum S. Pauli allegavit, ubi de pugna carnis adversum Spiritum mentio fit; & S. Augustinus respondit: *Primo homini datum est liberum arbitrium, & nihil ejus voluntati resistebat, si præceptis Dei obedire voluisset; at ex quo libera voluntate peccavit, nos, posteros suos, sub necessitatis jugum coniecit. (*)*

(*) Hæc non de Necessitate peccandi, sed de Necessitate patiendi fomitem peccati accipienda sunt.

Der Uebersetzer hat hier den heil. Augustinus nicht verstanden, und giebt die Worte: Sub Necessitatis jugum. In die Nothwendigkeit zu sündigen gesetzt worden. Zu sündigen, ist hinein gesticket. Er wollte einmal auch ein Verfälscher des heil. Augustinus seyn.

Quisque in se ipso experiri potest, nos, antequam consuetudinem contraxerimus, esse liberos; sed quando, hac libertate usi, peccavimus, perniciosis illecebris, & delectatione peccandi ita implicamur, ut consuetudinis vincula, quæ ipsi fabricavimus, disrumpere non valeamus; & hic est ille habitus, qui in carne generatus, contra animam pugnat. Hoc etiam est, quod Dominus noster bonam, aut malam arborem appellat; atque ut ostendat, se in his duabus arboribus liberum arbitrium, non vero duas diversas naturas intelligere, dicit: aut facite arborem bonam, aut facite arborem malam. Quis autem naturam facere potest?

Sæculum IV.
A. C. 392.

Matt. 12. 33.

n. 24. 25.

Rom. 9. 20.

n. 28.

Tum primam suam quæstionem repetiit, urgebatque Fortunatum, ut diceret, quare Deus, cui nemo nocere potest, nos in hunc mundum miserit, adversus gentem tenebrarum pugnatu- ros? Respondit Fortunatus illis Apostoli verbis: *Nunquid dicit figmentum ei, qui se finxit, quid me fecisti sic?* prius dixerat, fuisse mittendi necessitatem; deinde affirmabat, Deum libera voluntate misisse animam. S. Augustinus priora ejus verba relegi jussit, ut appareret contradictio; nam loquentium verba, simul ut erant prolata scribebantur. Tandem cum magis, magisque S. Augustinus adversarium premeret, ut responderet, quare

R r r 3

Deus,

Sæculum IV. Deus, quem nemo potest cogere, ani-
 mam hujus vitæ miseris subjecerit? di-
 cere adactus est: *Quid ergo respondebo?*

A. C. 392.

n. 32. 33. &c.

n. 36.

Et S. Augustinus: *Scio, te non habere, quod respondeas! tunc quoque quando Senatoriorum tuorum Discipulus fui, nunquam invenire potui, quid ad hanc questionem respondendum sit? Et hic modus fuit, quo me Deus a vestris erroribus liberavit. Si autem fatearis, tibi non esse, quod respondeas, fidem Catholicam explicabo, si id præsentibus visum fuerit. Fortunatus respondit: Quod dixi, dixi, sed hoc addo, me, a te objecta, cum Superioribus meis examinaturum, qui si mihi non satisfecerint, tunc meum erit perpendere, an expediat me illud investigare, quod me docere vis; nam & ego animam meam*

Poss. c. 6.

salvare cupio! S. Augustinus: Deo sint laudes! hic finis hujus colloquii fuit. Inde omnibus, quibus magna de Fortunati scientia opinio fuerat, patuit Sectæ ejus infirmitas, quam pessime defendisset! ipse pudorem non ferens, Hipponensi civitate postea excessit, nec unquam rediit; at vero ad fidem se non convertit. ()*

§. XLI.

(*) Nun zieht unser Uebersetzer wiederum wider den heil. Augustinus zu Felde; Er saget in seiner Anmerkung: Dem Fortunatus ist es gewissermassen nicht zu verdenken, daß er seine Sache